

Sygn. akt III AUa 1050/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Jolanta Pietrzak (spr.)
Sędziowie	SSA Gabriela Pietrzyk - Cyrbus SSA Marek Procek
Protokolant	Elżbieta Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2018r. w Katowicach

sprawy z odwołania B. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach

z dnia 9 lutego 2018r. sygn. akt VIII U 1/18

oddala apelację.

/-/ SSA G.Pietrzyk-Cyrbus /-/ SSA J.Pietrzak /-/ SSA M.Procek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1050/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14.11.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu B. S. prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż decyzją z dnia 6.07.2005r. ubezpieczonemu ustalono już prawo do emerytury górniczej bez względu na wiek, a zatem brak jest podstaw do przyznania kolejnej emerytury górniczej.

Ubezpieczony odwołał się o powyższej decyzji, domagając się przeliczenia podstawy wymiaru emerytury według nowej kwoty bazowej.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, wskazując, że zaskarżoną decyzją odmówiono ubezpieczonemu prawa do kolejnej emerytury górniczej. Organ rentowy wyjaśnił, że warunkiem żadanego przez ubezpieczonego przeliczenia świadczenia jest uzyskanie prawa do „innej” emerytury.

Wyrokiem z dnia 9.02.2018r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej począwszy od 1.12.2017r.

Poza sporem pozostawało, że od dnia 6.07.2005r. ubezpieczony jest uprawniony do emerytury górniczej na podstawie art. 50e ustawy FUS. Następnie odwołujący kontynuował zatrudnienie przez 30 miesięcy. Ubezpieczony ukończył 55 rok życia w dniu 27.02.2015r., nie jest członkiem OFE. Spełnia wymogi uzyskania prawa do emerytury określonej w art. 50 a ustawy FUS.

W tym stanie faktycznym Sąd uznał odwołanie za zasadne podnosząc w motywach tego rozstrzygnięcia co następuje:

Organ rentowy zaskarżoną decyzją odmówił ubezpieczonemu prawa do przeliczenia emerytury górniczej, natomiast w uzasadnieniu decyzji jak i odpowiedzi na odwołanie podał, że odmówił ubezpieczonemu prawa do górniczej emerytury.

Odwołujący domagał się

od organu rentowego przeliczenia emerytury z uwzględnieniem nowej kwoty bazowej,

tj. na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Stosownie do przepisu art. 53 ust. 3 omawianej ustawy emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto

do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury.

Zgodnie z ust. 4 przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Prawo do „przeliczenia” emerytury górniczej, uzależnione jest m.in. od spełnienia przez odwołującego przesłanek nabycia uprawnień do emerytury na innej podstawie prawnej, niż dotychczas przyznane świadczenia (vide - wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia

14 marca 2013r., III AUa 88/13 (LEX nr 1289790). Stąd też w ocenie Sądu orzekającego, treścią zaskarżonej decyzji jest w istocie odmowa przyznania odwołującemu prawa

do kolejnej emerytury górniczej.

Ubezpieczony z dniem 6.07.2005r. nabył prawo do emerytury górniczej na podstawie art. 50e ustawy FUS.

Zgodnie z tym przepisem, prawo do górniczej emerytury, bez względu na wiek

i zajmowane stanowisko, przysługuje pracownikom, którzy pracę górniczą wykonywali pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres wynoszący co najmniej 25 lat,

z uwzględnieniem ust. 2.

Natomiast po myśli art. 50a ust 1 ustawy FUS prawo do emerytury górniczej, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- ukończył 55 lat życia;

- ma okres pracy górniczej, wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1

- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Organ rentowy stanął na stanowisku, że prawo do emerytury górniczej można uzyskać tylko jeden raz, a zatem osoby, które po raz pierwszy wystąpią do ZUS z wnioskiem o emeryturę górniczą, mogą uzyskać uprawnienie do tej emerytury albo na podstawie art. 50e albo na podstawie art. 50a omawianej ustawy, jeśli spełnią warunki wskazane w tych przepisach. Zdaniem organu rentowego, nie ma możliwości ponownego ustalenia prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50a albo 50e ustawy, w sytuacji gdy wnioskodawca pobiera już emeryturę górniczą przyznaną w oparciu o jeden z tych przepisów.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie nie podziela stanowiska organu rentowego uznając, że skoro ubezpieczony spełnia przesłanki do przyznania mu prawa do emerytury górniczej w oparciu o inną podstawę prawną niż dotychczas przyznane świadczenie, to skutkuje to uwzględnieniem odwołania.

Na poparcie swego stanowiska Sąd I powołał wyrok tut. Sądu Apelacyjnego w sprawie III AUa 1117/12 oraz pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w sprawie I UK 169/14 (LEX nr 1642866), zgodnie z którym obecny art. 50e ustawy FUS, będący odpowiednikiem dawnego art. 48 tej ustawy, statuuje własny, odrębny od art. 50a układ warunkujący nabycie uprawnień do emerytury górniczej, rezygnując z przesłanki wieku emerytalnego na rzecz dłuższego, bo 25-letniego stażu kwalifikowanej pracy górniczej. Takie stanowisko zajął również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1 kwietnia 2014r., I UK 366/13 (LEX nr 1455428).

Przepisy te różnią się zatem w zakresie koniecznych przesłanek zarówno okresami wymaganej pracy górniczej: art. 50a ust. 1 i 2 ustawy wymaga legitymowania się odpowiednio okresem 20 i 25 pracy górniczej i równorzędnej, w tym okresem odpowiednio 10 i 15 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1, art. 50e ust. 1 wymaga wykazania 25 lat pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (z uwzględnieniem ust. 2.), jak też różnią się co do przesłanki osiągnięcia wymaganego wieku w art. 50a ust. 1 i 2 i jej braku w art. 50e ust. 1.

Apelację od tego wyroku wywiódł organ rentowy zarzucając naruszenia prawa materialnego a to art. 50a ustawy o emeryturach i rentach z FUS przez uznanie, że ubezpieczonemu może być przyznana emerytura górnicza na podstawie tego przepisu mimo tego, że jest już uprawniony do emerytury górniczej.

Ubezpieczony wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Wbrew zarzutom skarżącego Sąd I instancji prawidłowo ocenił zasadność żądań ubezpieczonego i słusznie uznał, że okoliczność, iż ubezpieczony jest uprawniony do emerytury górniczej na podstawie art.50e nie stoi na przeszkodzie nabyciu uprawnień do emerytury górniczej na podstawie art.50a.

Rozpatrując sprawę analogiczną do niniejszej Sąd Najwyższy zaprezentował pogląd, że ubezpieczonemu, który nabył prawo do emerytury górniczej bez względu na wiek przysługuje prawo do kolejnej emerytury górniczej z chwilą

osiągnięcia wieku emerytalnego przewidzianego dla tego rodzaju świadczenia. Zgodnie z dyspozycją art. 50a ust. 2 w związku z art. 50a ust. 1 ustawy emerytalnej, górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki: ukończył 50 lat życia, ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1 i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego. Brak jednocześnie jakiegokolwiek regulacji prawnej wykluczającej możliwość nabycia prawa do emerytury górniczej unormowanej w art. 50a ust. 2 ustawy emerytalnej w przypadku ubezpieczonego, który uzyskał już prawo do emerytury górniczej z art. 50e tej ustawy, tj. emerytury przysługującej bez względu na wiek i zajmowane stanowisko z tytułu wykonywania przez 25 lat pracy górniczej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Stanowisko to nie budzi żadnych wątpliwości w orzecznictwie sądowym. Przepisy art. 50a i art. 50e ustawy emerytalnej stanowią autonomiczne i odrębne względem siebie podstawy nabycia prawa do dwóch odrębnych emerytur górniczych. Pierwsza dotycząca emerytury górniczej w wieku obniżonym, która przysługuje po osiągnięciu wymaganego wieku i odpowiedniego stażu jakiegokolwiek pracy górniczej i równorzędnej. Druga dotyczy emerytury górniczej bez względu na wiek i zajmowane stanowisko, która przysługuje, bez względu na wiek, po przepracowaniu 25 lat kwalifikowanej pracy górniczej - wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy(vide postanowienie SN z dnia 2.03.2017r., I UZ 61/16, Lex nr 2284204).

Sąd Apelacyjny w pełni podziela ten pogląd.

Z przytoczonych względów Sąd Apelacyjny na mocy art. 385k.p.c. oddalił apelację jako pozbawioną podstaw.

/-/ SSA G.Pietrzyk-Cyrbus /-/ SSA J.Pietrzak /-/ SSA M.Procek

Sędzia Przewodniczący Sędzia ek